

VK
746

141, 2

DISPUTATIO CHOROGRAPHICA

De

LUSATIA

Quam

Præeunte Christo

in Illustri Academiâ Salana.

Spectatissimi & Amplissimi Philosophorum
Senatus consensu atq; indultu

P R A E S I D E

M. JOHANNE BARTHOLO-
MÆO Bæthmann/

placide eruditorum disquisitioni subjicit

PETRUS ERNESTUS CRAMER

Budistiæ-Lusatus.

Autor & Respondens.

boris & loco consuetis

ad diem Februarii

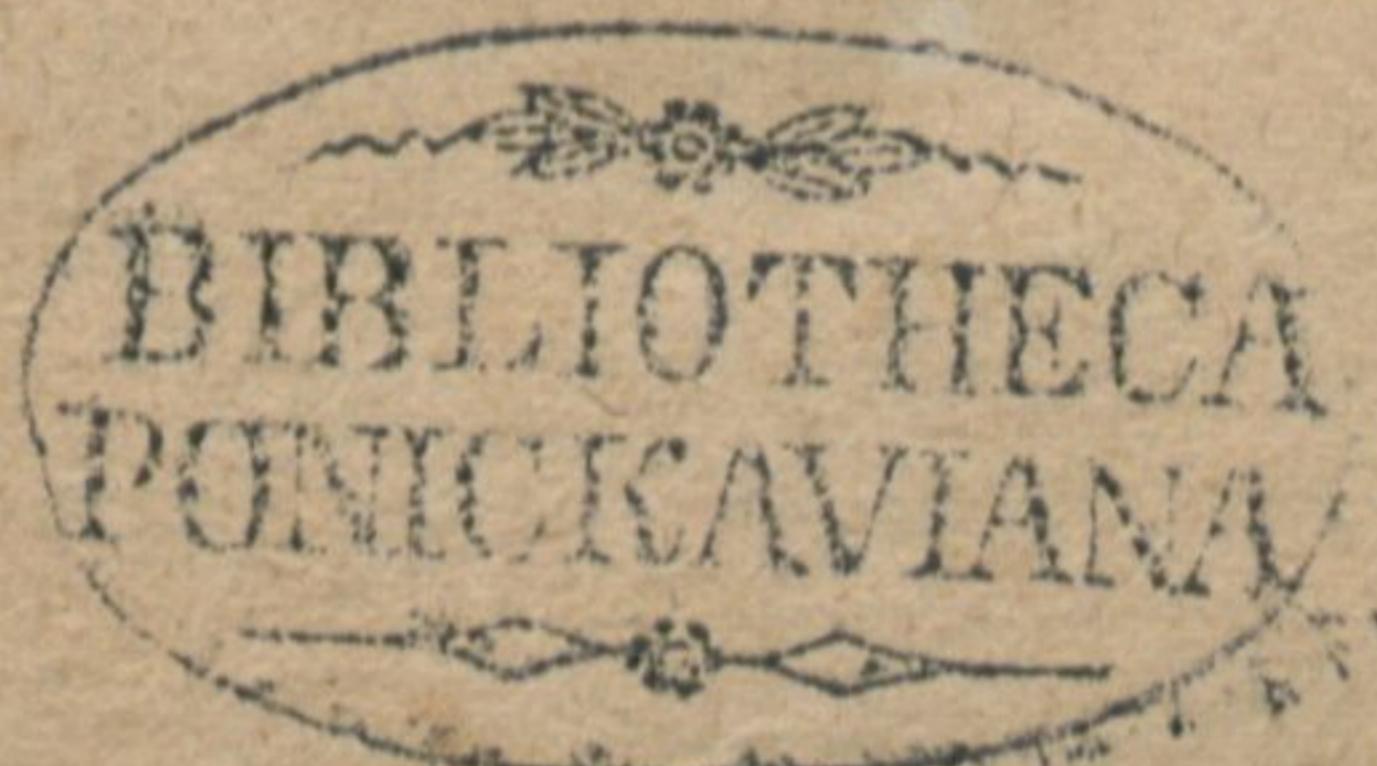
M DC LI.

JENÆ

Excudebat CASPARUS FREYSCHUML,

141, 2.

АДІАНОВА ГІДАЧІВСКА

АІТ АЕДІ

оініді

зім'я від

тішідло віділів ізілум Аз ізілік філі

зілубіні зілубіні зілубіні

БІОНДЯ БІНДАНІ

Хондіс ож м

зілубіні зілубіні зілубіні

ПЕРНА ЕРНАСТІН СРАМЕР

зілубіні зілубіні

зілубіні зілубіні

зілубіні зілубіні

зілубіні зілубіні

зілубіні зілубіні

зілубіні зілубіні

J. J.

Ulanquam Athenodori montum : SILENTII PRÆMIUM PERI-
CVLOVACAT; merito lingvæ meæ, ne
memetipsum temerariò in periculum
deducerem, frena altis silentiis injicere
debuisset. Relaxavit tamen eadem,
immo plane sustulit, & quidem tum ma-
teria hujus Jucunditas, quam sanè nemo sanæ mentis negare
poterit, cum ingentia ex illâ veniant delectamenta, quæ vero
singula hic recensere nostri verò non, sed cuiusvis sapientio-
ris experientiæ relinquimus. Tum ejusdem Præstantia, quam
David Chytraeus & Cluverius, ut ergo Vir Celebris brevibus
sic delineat: Geographia historialumen est atq; oculus. Quanta
itaque Oculi præstantia, tanta etiam est Geographia. Positæ
autē Præstatiæ, ponitur simul Utilitas. Sicuti enim oculis orba-
rus, ubiq; facile obicem impingit; sic, cum in historiis tot lo-
corum, tot fluviorum, tot itinerum mentio fiat frequentissi-
ma, cuius rei veritatem ipsa etiam Sacra Scriptura luculentis
confirmat testimoniosis, hujus Geographia ignarus sepius in te-
nebris considerit, egregieq; hæserit. Tum Amor Patriæ de-
bitus: conscius enim mihi sum illius desiderii, quo præ cunctis
vitæ humanae voluptatibus Patriam meam diligo; cum Sym-
macho loquor. Libr. 8. Epist. 65. Impium esse Patriam dese-
rere, docet me idem Libr. 6. Epist. 8. in nullo verò plus pieta-
tis constare, quam Patriam terram colere & reverenter ha-
bere, in nullo plus virtutis, quam eandem amare. Cur. An-
nal. Sil. Part. 2. huic non nobis nati vivimus. Quæ cum
probe constiterint mihi, & huic Nobilissima scientie primum
ingeniolifætum consecrare me impulerint, quâ fronte, quæso,
queo animo aliud arripere potuisse thema, quam id, quod

A. 2. in

in primâ harum pagellarum prælucet? Quidnam aliud Ge-
ographia promptiore exhibuisset manu, quam Patriam ter-
ram? Neminem verâ spero de nostrâ huic collatâ operâ male
esse judicatum; neminem, inquam nisi (nam mali sunt ho-
mines qui de bonis dicunt male: Plautus loquitur) ipse fuerit
malus. Sed, ne forsitan justo nos prolixiores exhibeamus, omnēq;
pagellam anteloquio impleamus, ipsam rem aggressuri sumus,
sicubi autem in his quæ prolaturi cespita verimus, quilibet no-
bis eo benigniorem se exhibebit, quo, nihil peccare in rebus
humana conditione altius esse, melius cognoverit. Plutar-
chi sunt verbâ in Fab. Maxim. Numen vero illud Supremum
Et sempiternum nostro huic conatui Spiritus sui Sancti au-
ram clementer indulgere annuat, eum sic dirigat, sic ducat, ut
Patria terre laudi sit Et honori, nostrisq; studiis magno olim
emolumento.

Thes. 1.

Reptitis ē Geographia altero historiarum oculo de Orbis
terrarum in quatuor continentis Asiam, Africam, Euro-
pam & Americam sive Orbem novum generali divisione
& singulorum locorum invenienda Longitudine & Latitudi-
ne, indeq; unius ab altero intercedente seu distantia, ac Zona-
rum Climatuumq; ratione, LUSATIA Patria dulcissima in Ger-
mania tertiae sc. continētis ut Europæ parte nobilissima & ampli-
ssima, & sic in Zona temperata boreali, & quidem in Germania
Inferiore sive Septentrionali, quæ à Superiore & Meridionali
non incommodè per Moenum seu Moganum fluvium, aut po-
tius per Sylvæ Semanæ & Gabretæ ductum continuatum separa-
tur, sub elimate potissimum octavo sita, habens ab Oriente Si-
lesiam, ab Occidente Mithiam, & superiorem Saxoniam, à Se-
ptentrione Marchiam, & à Meridie partem Bohemiæ.

Thes. 2.

Quo autem felicius progrediamur, merito ad ipsius vocis
LUSATIA cognitionem nos pedem movemus, nostrumq; la-
borem

Borem, cum omnis rei inspectio Etymologiā cognita plenior est, ut Isid. Lib. I. Orig. cap. 28. ad illam ipsam LUSATIÆ nostræ convertimus. Debet autem hæc, secundum quosdam, natales suos partim VANDALIS partim GERMANIS. Et quidem Vandalis, quia Lusatii dicuntur à Luc quod Selavii idem est ac Sylva Germanis verò: quia addita est vocula *Cafse* qui idem significat ac *Gizet*, quod docet verbum *Land Cafse*, der auff dem *Land* sitet oder wohnet. Ex his Lusatii quasi *Vald-Gazendicti*, id quod patet ex Dresser de Germ. Urb. præcip. Isag. hist. P. 5. Huic derivationi loci arridet convenientia, siquidem huc & illuc sylvæ oculis incurruunt ac nemora.

Alii tentant LUSATIAM derivare à verbo *lauschen* per elisionem literarum *th* et *i*, e. *warten wo es hinauswir il*, sich fürsehen, ideo quod hæc gens astuta sit, provida consilio, ac prudens, ut infra suo loco dicturi sumus. Niž vero syllabam esse *Vindorum* autumant.

Allii præterea non denegant derivari posse LUSATIAM ab utilitate ut dicatur quasi *Lauter*. Niž mutatis quibusdam literis, ut *T* auferatur & eius loco *S* ponatur, quod antiquis fuit usui, docente Johan. Gorop. Beccan. L. 5. Gallie. fol 110. Petri Greg. Tholoz. Lib. 15. de Rep. cap. 1. uti & it pro ss. U. verò legatur cum signaturā duorum punctorum. Quoniam autem nomina in itz & niž Slavica sunt, teste Althamn. in Corn. Taceit. Germ. veræ etiam voculæ scriptiōni rē niž minus inserviat, cum rectius scribarat die *lausitz* quam die *lausnitzy* quod docet vox LUSATIA & documenta publica. Propterea derivationi in frontispicio theseos positæ, ut optimæ, præ ceteris fidem adjungimus, quanquam cum hac de re nihil certi haberi potest, eandem non ut veram sed probabilem saltēm vendimus.

Thes. 3.

Paret ex variis autoribus varia antiquioribus LUSATIÆ incolis fuisse nomina, quorum, cum scitu digna sint, merito mentionem facimus. Vocantur autem:

I. SVEVI à Tacito de Germ morib. ut refert Althamn. in Comment. ad hunc, & Dresser de Germ. præcip. Lib. Fategut.

A 3. quidem

quidem hac voce SVEVORUM in suo significatu generaliotti omnes omnino notari Germanos, ut in pluribus veterum historiorum scriptis videre est, in specialiori tamen soli LUSATI hanc SVEVORUM dictionem jure sibi arrogare possunt. Dicit autem fuere LUSATI SVEVI, propter SVEVUM fluvium, Germanicè die Spree/ad quem antiquiores illi habitarunt, horumque posteri adhuc habitant. Cur. Annal. Siles. P. 2.

I. SEMNONES à Prolomozo, Carione in Chron. & Althamme in Comm. ad Tacit. quod nomen forsan Cureus intendit, quando eos vocat *Senones* Annal. Siles. Part. i. dicens: Desertis sedibus veterum Lygiorum non solum, verum etiam vicinorum Germanorum Senonum Hermundurorum, Marcomannorum, Bojorum &c. & quando occupationem harum secundum recenset, patet *Senones* fuisse accolae Svevi fluvii; ex prioribus etiam Curei verbis rem habemus luce clariorem, cum hæc nostra LUSATIA Lygiis est vicina.

III. CENOMANNI, ut videre est ex Strabone.

IV. CENINENSES: à Paulo Diacono sic allegati; dicti vero, secundum Cornelii taciti sententiam à cultu divino & pietate, quam præ se tulerunt, siquidem idem Tacitus de Germ. morib. luculentissimum affert testimonium, quod, cum sit inimici, majorem sanè fidem conciliabit.

V. ILINGI præterea nominantur, vid. Bilibald. Pirckheimer ad Tacit. Germ.

VI. LYGI ut refert Philipp. Melancht. ad Tacit. Germ. quod nomen illi forsan his imposuere, qui LUSATIAM Silesiæ partem esse putarunt, vel qui ad morum & ingeniorum convenientiam respexerunt.

VII. ELISI I, cui voci vocabulum LUSA TI, ut Cur. Annal. Siles. P. 2. notat, affine est. Dicunt quidam hoc vocabulum esse ab Elischa seu Elisa nepote Japheti: quod nimis istius posteri bella & tyrannidem fugientes huc progressi sint. Hæc enim gentes similetiam sunt profectæ, novas sedes quæsiverunt, & promiscuè habitarunt. Cur. Annal. Sil. P. 2. Carionis verò Chronicon autem at libr. 4. verisimilius esse hoc nomen illis ab Elistro fuisse impositum.

Tbes.

Thes. 4.

Dividitur LUSATIA in SUPERIOREM seu Meridionalē & INFERIOREM seu Septentrionalē. Vtraque suis gaudet ~~in~~ ~~in~~ propriis. Primaria seu Metropolis in Superiori est laudatissima mea Patria Budissina: in Inferiori est Lucca:

Thes. 5.

Circa datam divisionem variae sunt opinōnes, quo nimirum tempore facta sit, siquidem in publicis documentis ante annum Christi 1466: editis ea nullibi inventur, teste Dresser, de præcip. Germ. Urb.

Thes. 6.

Quoties hæc nostra L U S A T I A Dōminos suos mutaverit, patet ex historicorum scriptis. Docent eadem nos eam jam Polonis, jam Silesiis, jam Bojis, jam Misnicis, jam Brandenburgensibus Marchionibus, jam Hungaros adhæsisse. Anno 1012: debellavit eos, inque suam potestatem rededit Boleslaus I. Polon. Rex, vocatus à Vandals tunc ad Lusatiorum voluntatem viventibus, & sic Polonis adhærere coacta fuit. Anno 1086: Imperator Henricus IV. Moguntinæ in conventu Imperii L U S A T I A M Bohemis adjudicavit atque incorporavit. Anno 1163: transferunt quædam L U S A T I A E urbes ad Silesios, quædams ad Marchiones Misnico. Anno 1213: Lusatia inferior Marchioni Brandenburgensi vendita est à Boleslao. Anno 1490: iuravit Lusatia in verba Vladislai Regis Hungariae. Crebrius autem & frequentius in hanc fuit Dominium Bohemorum:

Thes. 7.

Hodie fert Clementissimam dominationem Serenissimi ac Potentissimi Electoris Saxonici, cui sub initium Junii Anno 1613. à D. Ferdinando II. Imperatore Romano invictissimo per Legatos attributa, decimo vero & quarto anno post, nimirum Anno 1637. mense Octobri solenni ritu sacramentoque adhibito, in fidem data est; cum & hucusque per bene longam temporis seriem Règno Bohemorum fuerat incorporata videtur Vechner. in Univers. Germ. Breviar. cap. 5. p. 171.

Thes. 8.

Dicitur Marchia seu Marchionatus Ein Marggraffthum
Hinc

Hinc Elector Saxonius Sereniss. vocatur Lusatia Marchio
Marggraffin Ober- und Niederlausitz. Marchio autem seu
Marggraff idem est ac Princeps limitaneus. March enim limi-
tem significat, & lapides in finibus positi dicuntur Germanic.
Marchsteine Cuspian. in Proœm. Austriac. Hotomann. de verb.
Feud. verb. Marchiones. Deducitur verò à Mercken quod scil.
signes Provinciæ ibi observari debeant ac retineri. Alii τὰ
March derivare tentant à Mara, Marckka aut Mere quod eqvum
seu eqvam significat, & abinde compositum volunt Archimar-
schallum, ex Græco ἀρχως Princeps, & Germanico Mara Eqves
seu Equa & Schal vel Schalcf / quod denotat ministrum, ut sic
quasi magister Palatii oder Oberster Stallmeister / vid. Dn. Ge-
org. Philipp. Harsdorffer de Philolog. Germ. Disp. II. n. 33. qui
verbum hoc prolixius ibi tractat. Graff latine Comes, nomina-
tus à comitando. Germanicum autem quidam à Gravitate de-
ducunt, viro eosdem esse debere graves. Sed minime rectè ex
eo deducitur, cum vox sit pure Germanica & præfectum signi-
ficeret. Quod verò ex istis dictionibus Marggraff qui præfectus
est limitum, proveniat, & quidem rectè, faciunt nobiscum Alt-
hamm. ad Tac. Germ. Christ. Beermann. de Orig. Lat. Ling.
Dresser. Mill. 6. P. 2. Matthæus Stephani & alij. Primus autem
Lusatia Marchio fuit Goro Illustrissimus & fortissimus Prin-
ceps. Spangenberg spec. Nobil. Part. I. Lib. 10. cap. 19.

Thes. 9.

Utraque LUSATIA absente ipso Marchione, suos habet
Promarchiones plenipotentes. Ordinatio Superioris sedes est
Budissina, Inferioris vero Lusatia Promarchionis sedes est Lu-
bena. Hodie ceu gemmae immo ceu sidera splendent in Superi-
ori Illustris & Generosus heros Dn. Dn. CUNRADUS REIN-
NECCIUS à CALLENBERG, Baronatus Muscoviae, Wettefin-
gen und Westheim Dynasta hereditarius, à Serenissimo & Po-
tentissimo nostro Electore Saxonico Legioni uni equestri su-
mo cum Imperio præfectus. In Inferiori Illustris & Gene-
sus Dn. Dn. SIGISMUNDUS SIGERIDUS Baro à PROMNI-
Dynasta in Pleß/ Soraw/ Zriebel & Naumburg.

Thes.

Thes. 10.

In hoc convenient Scriptores, quod Marchia nostra LUSATICA constituta sit ab Imperatore Henrico Aucupe. Circa tempora vero Constitutionis variant. Quidam dicunt, quod facta Auno Christi 920, cum Imperator Sarmatos devictos sibi que devictos dedit. Alii factam eandem esse statuunt anno Christi 927. devictis & prostratis Bohemis. Prius & posterius statuit Cucus, sui forsan nescius, vid. Annal. Siles. p. 1. p. 29. & p. 2. p. 302.

Thes. 11.

LUSATIAM SUPERIOREM Urbes constituunt primaria sex. Ab harum numero vulgo LUSATIA vocatur die Sechstädtē / Hexapolis, & incolæ s̄epius dicuntur Hexapolitani. Metropolis est BUDISSINA à fundatore Budislao Bohemorum Rege sic dicta; ad Svevum sita: Longitudo eius est 31. g. 50. m. Latitudo vero 51. g. 0. m. Arcē habet munitissimam. Templū intra, inter, & extra mœnia VII. excepto monasterio jam diruto, quæ tamen partim exstructa partim destructa videntur. Scholā gaudet celebri, cuius hodie Rectorem habet Virum Clariss. Dn. Jo-hannem Theil M. P. L. C. præceptorem meum æterna veneratiōne dignum. Turribus ornata VII. exceptis propugnaculis, quæ harum numerum aliquoties excedunt. Aquagium etiam ibi ostenditur, cui, quod referunt, in tota Germania vix unum vix alterum respondet. Per hoc execrabilis belli tempus bis, nimis rum Anno 1620. ab Electore Saxonico, jam Domino suo Clementissimo, & Anno 1634. à Cæsareanis funditus cremata, & horrendo, immo inhumano modo una cum ingenti hominum numero inflamas & cineres redacta & resoluta fuit. Quæ ruina posteriores quotannis incolas adhuc superstites in luctum, vocat atque mœrem.

GORLITIUM Urbs alias satis laudata, ad Nissum fluvi-
m locata. Longitudo eius est 32. gr. 30. m. Latitudo vero 51.
o. m. A Sobieslao Principe Bohemico Anno 1131. munita-
te restaurata; Templis dotata V. in quorum numero duo inven-
iuntur, quorum, quod scitu dignum, & nullibi in totâ Ger-
mania

mania habet, unum alteri superinstructum est. Simulacrum
ibi monstratur sepulchri Domini nostri Iesu Christi, das heilige
Grab multo ære, multo labore & bina vice peracto itinere com-
paratum, aliaque circa passionem quæ occurrerunt notanda.
Hoc sepulchrum, quod ajunt, nullius longitudini respondet,
nisi eodem anno diem obituri: ajunt. Scholam ante pauca
tempora habuit vix ac ne vix palmam Gymnasio cedentem, sed
dura Martis saevitia illam in exilium destruxit. Turres eminent
V. Propugnacnis verò munita quam plurimis, quam validissi-
mis. Intervallum ab hac ad Budissinam constituit millaria Ger-
mania VI.

SITTAVIA ad Nissum in ipsis Bohemiæ finibus collocata.
Templa habet V. Scholam Scholarchasque celebres. Tur-
res numerantur ibi III, intervallum ab hac ad Budissinam con-
stituit VI, ad Gorlitium V. millaria germanica. IV.

CAMENTIA: Urbs quam Ceres quamque etiam Bacchus
amat ex parte, Neptunus verò nimis odit. Templis gaudet IV.
Scholam horum temporum & saeculi infelicitas atque iniuri-
tas devastavit. Turres ostendit IV. huius usque ad Metropolin
intervallum est millaria III.

LAUBENA: ad Quensissum, in finibus Ducatus Iaurav-
ensis. Templa sibi exstruxit III. Scholam alit laudabilem. Tur-
rium numerus est ternarius. Incolæ hujus ut & Sittaviae & Bar-
dissinæ magnam operam consumunt in artificiose contexendo
linteo. In hanc urbem Anno 1424 tanta fuit Hussitorum ra-
bies, ut pueros in scholis, & sacerdotes in ipsis templis macra-
verint. Intercapdo ad Metropolin facit millaria germanica IX.

LOBAVIA vulgo die Siebe, Templa habet II. Scholam
quidem fovet sibi utilem, non verò magni nominis. Turrim
habet I. Incolæ victimum acquirunt per assiduam Agri-horti-
culturam. Ab hac venit illud proverbium: Die Stadt ist klei-
ne/ aber die Siebe desto größer. Intervallum inter hanc & Budissi-
nam millaria sunt III.

Hæ fuere Urbes qua constituerunt Hexapolin. Jam sub-
jungimus illis reliqua etiam oppida, quæ interposita atq; loca-
ta videntur. Sunt ea autem sequentia:

WITCHES

WITCHENAW ad Svevum: Regionem colens Pontificiam, plurimumq; utens idiomate Vandalico.

HOIERSWERDA: Nigro Elystro circumfluum: Arcedotata non adeo ineleganti. Peculum Nob. à Ponickau.

MUSCOVIA non longè à Nisso: Baronatus supradicti laudatiq; Illustr. & Generos. Dn. Dn. à Callenberg.

KONIGSBRUC non verò Konigsberg, ut quidam errore imbuti putant, in finibus Misniae. Vineta colit quam jucundissima. Baronatus Illustr. & Gener. Dn. Dn. à Scheliendorff.

ELYSTRA die Elster: nomen forsitan ab Elystro: peculum Nob. à Ponickau.

REICHENBACH ad Nissum. HIRSCHFELD ad Nissum.

SEIDENBERG. SCHONBERG. MARCLISSA. Bärn. Städtlein.

ROTTENBURG ad Nissum peculum Nob. à Saltz.

Hoc Bertius in tabulis suis contractis errore ductus cum homonymo suo Imperiali Franconia Urbe ad Tubarim confundit, ut notavit Vecht. in Brev. Univ. Germ. p. 173. vid. Bert. I. 2. de Europa. p. 377.

WEISSENBURG. Marienstern/Ducale Cœnobium insignis elegantiae, incredibilis opulentiae.

OSTERITZ cum cœnobio vicino Martenthal.

Thes. 12.

Positis Urbibus & oppidis Superioris nostræ Lusatiae, convertimus nos ad Inferiorem seu Septentrionalem eiusq; Urbes & oppida in recensionem vocamus. Metropolis est LUCCA dicta à Slavico Luc. vid. Cur. Ann. Sil. Part. I.

Huic succedit LUBENA ad Svevum, dicta à Lygiis vel Lubenis. vid. Cur. Annal. Sil. p. 2. Sedes alias Promarchionis & Praefecturæ Judiciariæ in Inferiori, ut in Superiori Budissina, ordinaria. Hanc munivit & amplificavit Boleslaus Anno 1175. Confunditur hæc Lubena à plurimis cum superius positâ Lobavia seu Liebe.

GUBENA ad Nissum. Baccho præ ceteris urbibus amica. Hæc Anno 1434. funditus à Bohemis Vladislai Poloni operâ destruta est, interfectis promiscue omnibus, adeo etiam ut-

tunc Commune sepulchrum suorum civium dicta fuerit.

Hanc excipit SORAVIA. Dicta hæc fuit, ut Cureus Annal. Siles. P. 2. autumat à SORABIS olim illius loci incolis. Hoc die Illustr. & Generos: Promnitianæ familiæ peculium.

Soraviam sequitur FORSTA ad Nissum, peculium Illustr. & Generos: Dn: Dn: à Biberstein.

Hanc excipiunt sequentes: SPREMBERGA ad Svevum. Vindemiis hæc gaudet, pomorum excussionibus, singularique triticæam coquendi cerevisiam experientiâ. Illustr. & Generos: Dn: Dn: à Kitzlitz peculium. Tribel ad Nissum.

LIEBROSA, Baronatus Per illustris Dn. Dn. à Schulenburg prælustris literaturæ sideris.

SONNEWALD, Baronatus titulum acquisivit peculium Comitum à Solmitz.

DOBRILUG, Collegium olim per celebre ad Elystrum nigrum.

LUBENAU peculium Comis Per illustris: à Leonar. NEUZELL Abbatia non insimi nominis. FURSTENBERG. FINSTERWALDA. FREIENHAN. CALE. PFORTEN. Sunt etiam STORKAW. PESKO. PEITZ. COTBUS. SOMMERFELD sub cœlo Lusatia, quæ tamen si dominum spectes, ad Marchiam Electoralem Brandenburgicam pertinent.

Thes. 13.

Relatis utriusque Lusatiae Urbibus oppidisque, merito etiam fluvios illius referimus præcipuos. Sunt autem illi sequentes:

I. SVEVLIS Germanicè dicitur Spree. Hic ortum suum habet juxta Sprebergam pagum, è Bohemiæ montibus Lusatiae confinibus. Cursu suo alluit laudatissimam meam Patriam Budis-finam, Witchenaum, Senftenbergam, Sprembergam, Cottbusum, Lubenam, Peskoviam, Berolinum; ad Spandaviam influit in Havelam & tandem sese in Albitum exonerat. Laudat eum Ptolomæus lib. 2. cap. II.

II. NISSLUS dicitur Neysse alterum prope Grumpach, alterum juxta Fridlandiam ortum trahit. Præterfluit hic Grabstein.

Sittar-

Sittaviam, Hirschfeldam, Ostritz, Lissam, Gørlium, Pribusium, Tribel, Mns coviam, Sommerfeldam, & tandem ad Gubenam in Viadrum sese effundit.

III. QVEISSUS: Hic oritur ad Fridbergam, præterfluit Greiffenbergam, Laubenam, Nauburgam juxtaque Saganum. Bobetam miscetur.

IV. Est ELYSTER die Elster/ qui prope Konigsbruc Misniam à Lusatia dividit.

V. ODERA partem Inferioris nostræ Lusatiae alluit.

Thes. 14.

Superiores Officiales LUSATIA habet sequentes: Pro-marchiones die Land Voigte. Capitaneos Provinciales die Lan-des Hauptmänner. Praefatos Juridicos, in Superiori dicitur der Ober Amts Hauptmann in Inferiori der Verweser. Senio-res Provinciales die Landes Elsten. Hi omnes & singuli ex Il-lustr. & nobilitate Generosis familias eliguntur, constituantur, & communi nomine cum eeteris die Land-Stände appellantur. Hos sequuntur Magistratus.

Thes. 15.

Hi dicti Status magnificâ splendent potestate quotannis conuentus suos Ordinarios, & si Salus Regionis postulatur Extra Ordinarios indicare. Ultraque hanc potestatem habet, ultraque eandem per singulos annos solenni ritu exercet.

Thes. 16.

Superior LUSATIA fovet Consistorium Ecclesiasticum, Canonicum, cuius Praeses est Decanus Veuerandi Capituli Budissini, Vir plurimum Reverendus ac Nobilissimus Dn. MARTINVS SAVDRIVS à Sternfeld. Inferioris LUSATIE Consistorium celebratur apud Lubenenses.

Thes. 17.

Inferior præterea LVSATIA Judicium quotannis exercet quod dicitur das Land Gericht. Hujus Praeses pro tempore est Vir Nobiliss. Dn. ab Holzendorff. Senior Consultiss. Dn. Dr. Lechmann. Assessores verò Excellentiss. & Doctiss. JCTI, & quidem ex Lipsiensi Academiâ Dn. D. QVIRINVS SCHACHER,

B 3

& Dab.

& Dn. D. WIRTH. Vir uterque non incelebris. ē Wittenber-
gensis verò Dn. D. TAVBMANN vocatus & constitutus, dein-
de etiam Gubensis & Luccensis Syndici huic Judicio autorita-
te suâ intersunt.

Thes. 18.

Idiomate utitur Superior quod neque in totum est Silesi-
cum, neque in totum Misnicum; hoc aliquam partem impuri-
us est, illo verò purius. Quanquam non negem quod Gotliti-
um, Laubena ut & Sittavia, cum Silesiis sint propinquiores, co-
dem fermè abstruso loquendi modo utantur, Budissina, Ca-
mentia & Lobavia tamen, ut Misniaco territorio proximiores,
Misnensium sale suos sermones condire quam plurimum stu-
dent. Inferior verò LVSATIA idioma habet, quod habito re-
spectu Situs Vrbium etiam Marchiacò respondet.

Thes. 19.

Quam paternè nostram LVSATIAM DEus præ ceteris
multis amaverit, quoties à summis imminentibus & irruenti-
bus periculis liberaverit, quantisque beneficiis affecerit atque
mactarit, mearum sane virium non eis satis depraedicare. Hoc,
hoc, inquam, non ultimo sed principe ponendum loco, quod
per Spiritum suum Sanctum durissima & ferocissima Veterum
nostrorum corda clementer emollire &, cum hæc gens mo-
bitione probaverit, à superstitionis ethnicorum cultibus ad ve-
ram fidem pietatemque Christianam ducere voluerit. Annue-
summe & omnipotens DEus, annue votis & suspiriis tuorum,
conserva veram verbi tui doctrinam, eripe gregem conversum
ex infernalis lupi faucibus, largire Doctores veram salvificæ
doctrinæ viam calcantes, protege eos sub alis immensæ tuæ mi-
sericordiæ & placido Serenissimi nostri Electoris Saxoniæ re-
gimine.

Thes. 20.

Vandali in nostrâ LVSATIA sedem sibi fixerunt. Invase-
runt eam sub Zecho, fratre Lechi gentis Sclavoniæ auctore, &
sedes à Svevo fluvio ad ipsam usque ditionem Brandenburgensem extenderunt. Res ab his peractæ fuerunt Latrocinia,
irruptio-

irruptiones, devastaciones, ut docent ea, quæ de eorum rebus gestis adhuc exstant. Natio alias est implacabilis, ad servitatem nata. Nobilibus nostris LVSATICIS subjecta, nullum exfuis, ut aliae, superiorum agnoscens, agros horrosque colens, literarum ignora, nullos ideo, nisi suos Ecclesiæ Doctores viros producens doctos; qui tamen postea se non Vandals sed Germanos esse jactant. Vestitum seu vestiendi modum nunquam mutat, in vicu est sordida. Bella hæc Natio olim habuit quam plurima, quam atrocissima, ut superflue testantur scriptorum monumenta; testatur id bellum, quod aliquando Ludovico Caroli filio denunciavit, & ab Anno 830. usque in Annum 837. duravit. Cum verò Ludovicus gentis ferocitatem sentiret. Francofurti eam ad se acceditam placavit atque pacavit. Cur. Annal. Sil. Part. I. Anno 860. Idola reliquit & ad Christianam fidem atque doctrinam se convertit, cui etiam usque huc constantiter adhæsit. Hodie maxima ejusdem pars Lutheranis & Evangelicis se addixerunt, minima verò adhuc de parte stat Pontificiorum...

Thes. 22:

LVSATOS satis commendavit Ligurinus, vetus quidam Poëta, qui vixit tempore Cæsaris Barbarosæ, sic de illis & S. Iesu scribens:

Gens astuta, sagax, prudens, industria, solers;
Provida consilio, Legum Jurisque perita,
Corpore, mente valens, animo vigil, ore venusta,
Membrorum levitate vigens, patiensq; laboris
Promta manu, sermone fluens, avidissima laudis.

Sat commendationis hæc sunt Poëtae verba. Sat commendationis ipsa est Experientia. Ex hac enim Provinciâ, tanquam ex equo Trajano, magna Doctorum prodierunt examina, magna adhuc prodeunt. Viros producam quorum nomen magnum, quorum scientia inestimabilis. Produco Magnum illum Theologum Dn. D. Schmid in celeberrimâ Argentoratensi Academiâ. Dn. D. Cnöfeliū, Majestatis Regiæ Poloniæ Archiatrum & Consiliarium gravissimum. Dn. D. Biccium in Argentoratensi Jctum & P. P. Dn. D. Thaborn in Academia Vptalenſi P. P. Jctum.

Iatum nobilissimum. Dn. Dn. Epich in prælaudatâ Argentoratensis Academia Medicum & P. P. Hos & plurimos alios, qui Provinciae salutem & conservandam & augendam hodiè curant quam diligenter quam vigilanter, Patria mea Budissina produxit, quos tamen, ne forsitan in eorum autoritatem & gravitatem recensendo peccem, siccō pede, & submissâ animi reverentiâ, transeo. Afferre adhuc possem Nobilissimum illum Archiatrum Megapolitanum Hehn, qui, ut & Gveintius ille quondam Clarissimus nunc beatissimus Patriam habuerunt Gubenam. Adesset Archiater Majestatis Regiae Danicæ Janus, Lusatii adessent plurimi. Immo ipsa Amplissima Medicorum hujus loci facultas exhiberet nobis testimonium de nuperimè hic Laurea Doctorali coronato Viro Lusatio si opus esset, horumque laudi & dignitati hedera appenderi posset, Sed mirari eosdem tutius erit, quam laudare.

Thes. 22.

LUSATIÆ nostra non tantum Viros educat Doctos sed & Bellicosos. Quanquam autem ipsa hodiernorum herorum fortitudo satis nobis sit testimonij, tamen, quo minus quis defessati hujus nostri veritate dubitet, munimus nos autoirtate Plinij Libr. 14. cap. 18. Natur. histor. dicentis: Hermiones belatores sunt optimi. Videre hic est exemplum Harminij ætate Imperatoris Augusti, sub quo & nostra LUSATIA contenta est. Julius Cæsar Comment. Bell. Gellic. Libr. 4 pro nobis est, dicens: Gens Svevorum longè maxima est & bellicosissima Germanorum omnium, Svevos autem fuisse LUSATOS supra ostendimus. Movent nos exempla quæ habemus ex scriptorum fide collata. Cureus Annal. Sil. P. I. dicit quod tempore Henrici Avcupis Imperatoris viri fuerint in Lusatia nobiles, præstantes robore animi & militiae, qui deinde multos per annos asperrima gesserint bella cum Henetis & Polonis Anno 1419. Zisckam Hussitorum Ducem depulerunt. Anno 1468. concitante Rudolpho Episcopo Lusati sub signo crucis bellum gesserunt. Anno 1477. Uladislai Bohemi exercitum, cum urbes aliquot

aliquot fructu tentasset, horum manus & arma dederunt. 13.
psum. Tandem ipsius Matthiae Regis Bohemici testimonio mul-
tum roboris, multum laudis huic nostrae LUSATIÆ tribuimus,
dicentis: Hos, si militari disciplinâ imbuerentur, esse plus quam
Viros.

Thes. 23.

LUSATIA satis est frugifera, sat fertilitatis habet terra.
Patria, satis à DEO bonis mactata. Agriculturâ donata est ma-
ximâ largitate colentium operæ respondente: campos haber-
amoenissimos, prata ostendit vernantia, hortos fovet jucundis-
simos & utilissimos, sylvas gerit & nemora quamplurima. Bac-
chum sibi habet amicum, præprimis tamen Inferior, cum Supe-
riori omnem ferme suam fertilitatem abstulerit. Nullum vero
in utrâque Lusatia vinum respondet Gubensi. Lini & Lanæ tra-
statio est frequentissima. Ferrum in eâ maximo numero cudi-
tur. Greges ibi & armenta propter pabulorum copiam quam
optime quam commode aluntur, ex quibus lacte fruuntur, ca-
seos butyrumq; consciunt, pecudes tendent, atque lanam ven-
dendo magnam pecunia summam colligunt. Venaturis, Pisca-
tu & aucupiis abundat.

Plura haberem in nostræ Lusatia laudem facientia, quæ
merito præmissis accuderem nisi pagellarum habenda esset ra-
tio. Priusquam vero remos inhibeamus puppimque sistamus
DEO pro adhibito auxilio gratias merito agimus quam maxi-
mas quam plurimas, eundemque devotè rogamus, ut Patriam
sub umbra alarum suarum contra quoscunque hostium furores
clementer tueri, & ad ipsum usque mundi finem tranquillam
reddere & conservare velit. Te vero, Lector Magne & bene-
vole, rogatum volumus, commissorum ac omislorum nobis,
propter inopiam autorum, veniam benignè impertias.

Nos ancoram jacimus, stant littore

puppies.

C

COROL-

Quod si philosophus contra rationem etiam serio disputari vel statui
animadvertisit an veritatem Philosophicam vel occultare vel dissimulare bona
conscientia possit.

COROLARIA.

1.

An Philosophia Deidonum sit. A.

2.

An Doctrina de Demonstratione sit necessaria? A.

3.

An necesse sit Metaphysicam ponere. A.

4.

*Pbilosophus quando contra veritatem & re-
ctam rationem serio disputari vel statui
animadvertisit an veritatem Philosophi-
cam vel occultare vel dissimulare bona
conscientia possit? N.*

5.

*An astra agant in hac inferiora peculiari qua-
dam Virtute. R. Indirecte.*

6. An

6.

An ex siderum observatione certi quid pronunciare possint Astrologi. R. Probabilitat tantum.

7.

An in se- ipsum quis injurius. N.

8.

An filii sicuti à Patre, ita & à matre Nobilitatem accipient. N.

9.

An honor competit defunctis. A.

10.

An Venationes Principe digna exercitia. A.

11.

An Princeps Subditis venationes rectè interdicat. A.

12.

An Judæi in Rebus p. bene constitutis sint tolerandi. D.

13.

An Peregrini Jure Civitatis donandi. D.
C. 2 Non

Non sine re natale solum dulcedine cunctos.
Dicit, & immemores non sinit esse sui.
Sicut Naso canit; testaris, doce Cramere,
Exemplō laudans patria rura tuo.
Invigila studiis cœptis, tibi proderit olim,
Hic labor assiduus præmia digna dabit.

Ita Eruditio Docto Dno Respondentii ex imis cordis
visceribus gratulabatur

M. P R A E S E S.

Ringel-Gedichte.

Dem fleisse folget preiss. Wer nach den Weissheits-schäzen
Von Kindes-beinen forscht / pflegt oft hindan zu sezen
die sanfte Schlaffes - ruh' / und scheuet keinen Schweiß
ben seiner Bücher-Lust. Dem fleisse folget preiss.
Dem fleisse folget preiss. Wenn einer Weissheits-früchte
dem Tages-lichte zeigt / zu suchen ein Gerüchte
wie Ihr O Wert her thut und durch Ruhms-werthen Fleiss
das Vaterland beschreibt. Dem fleisse folget preiss..

Seinem geehrten H. Landsmann
und Tisch-gesellen schrieb
dieses

M. Carol Zetzler von
Musskau.

Kling=

Klinge: Getichte.

Wertes kluger Sohn war ferne zwar entsezen
Viel Tage, Monat, Jahr auff fremdem Strand und Sand
auss seinem Ithaca, nach Trojens Feuers-brand
Und Krieges-sauer Angst doch konte er nicht in dessen
bey tau sent-facher Noth desselben ganz vergessen.

So reizet manchen noch das eingepflanzte Band
zu lieben der gestalt sein fernes Vaterland /

dass es der Menschen - wir nicht satsam kan ermessen.

Der Welsche liebt sein Rom, sein Africa der Mohr
das Vater-land zieht man dem Fremden billich vor.

Euch/treu-geliebter Freund / beliebet zu beschreiben

der Lausig Landes-preiss; die werthe Zeugerin.

O Lobens-werthes Thun! Wer also seinen Sinn
durch Fleiss entdeckt des Ruhm wird immer grün bekleiben.

Seinen Herrn Landsmann und
Eisch-Pursch zu Bezeugung son-
derlicher Gewogenheit schrieb
dieses

M. Johann Frank von
Bittau.

Recht! so gibe dein kluger Geist
Unserm werhen Vaterlande/
Welches dich zu Ehren reiss t/
Ein verdientes Lob zu Pfande.
Hoffen nur gewissen Dank
Lieget es gleich etwas frank.

Käffie wachten nicht so zu.
Wie sie seynd enfähig worden/
Zeit muss seyn bey stiller Kuh/
Wil man in den ersten Orden
Hosse nur gewissen Dank
Lieget es gleich etwas frank.

C 3.

Mavors.

Mavors hat es zwar verlebt/
Jezo heilen nun die Wunden/
Weiln es in den Stand gesetzt
Da der Fried sich gefunden.
Hoffe nur gewissen Dank
Lieget es gleich etwas krank.

Unterdessen fahre fort/
achte nicht des Pöbels Lachen
tritt du am gelehrten Oreh
sicht des Vaterlnades Sachen/
hoffe nur gewissen Dank
lieget es gleich etwas krank.

Zubeharrender Freundschaft setzte es seinem liebwerthen
Freunde und Landsmanne

Jean Siegmund Lochman.

GAs verdienet grösster Lob/ Als das liebe Vaterland e
Beites nicht mit solcher Treu / dir und mir die ver-
Hand?

Bancke nun zu dessen Ruhm. Eine zarte Myrthen Crone
Wird es deinem Haupte dann schencken zum verdienten
Lohn;

So umbkrönet wird es dich / wie vor diß der Helden Muth
Aler Römer jenem that / gleicher maszen auch beehren/
Der da vor das Vaterland nie gescheuet eine Gluth
Und zugleich dir mein Freund dein verdientes Lob ver-
mehren.

Dieses schrieb seinem geehrten freunde
und Landsmanne auf Schul-
digkeit

Gottfried Haupt.

Muß

Muß nicht gewisse Zeit alles sich enden?
Frühlings Zeit sieht man Sonnen au-
lenden

Ceres im Sommer befahlet / Herbsts- zeit
Herrschen Pomona / im Winter das Leid.
Aber Apollo hält keine Zeit innen
Lässt die Hippocren immer fort rinnen
Führt die Gemüther zur Weisheit zur Kunst
Fahre fort / Liebster / die Lausitz hat Kunst.

Seinem geehrten Landsmann und
Freunde schrieb es

Johann Georg Seiferdt aus
Budissin

FINIS.

1916

ULB Halle
004 969 960

3

f

in primis
ographia
nam? Ne
esse judic
mines qu
malg. Sec
pagellam
sicubi au
bis eo ben
humana
cibi sunt
Et semper
ram clem
Patria te
emolumen

R Ep
ter
par
& singulo
ne, indeq
rum Clim
mania ter
sima, & si
Inferiore
non incor
tius per Sy
tur, sub eli
lesiam, ab
ptentrione

Quo
LUSATIA

